

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 20-ҳадис

20/20 - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمْرَهُمْ، أَمْرَهُمْ
مِنِ الْأَعْمَالِ بِمَا يُطِيقُونَ، قَالُوا: إِنَّا لَسْنَا كَاهِيَتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ مَا تَعَدَّمَ مِنْ
ذَنْبِكَ وَمَا تَأْخَرَ، فَيَغْضَبُ حَتَّىٰ يُعْرَفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: «إِنَّ أَنْتَ أَعْلَمُكُمْ وَأَعْلَمَكُمْ بِاللَّهِ
أَنَا».

20 Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларга (саҳобаларга) амр қилсалар, улар тоқат қила оладиган амалларни буюрар эдилар. «Биз сиз каби эмасмиз, эй Аллоҳнинг Расули! Аллоҳ сизнинг олдингию кейинги гуноҳларингизни мағфират қилиб қўйган», дейишиди. Шунда у зот ғазабландилар, ҳатто ғазаб юзларидан билинди. Сўнг: **«Албатта, энг тақвадорингиз ва Аллоҳни билувчироғингиз менман»**, дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

